

SLOVENEK

Inserati:
Enostopna petivtrata (72 mm):
na enkrat po 15 v
na dvakrat 18
na trikrat 23
na večkrat primeren popust.
Poročna izdaja, zabavni, razburljivi ml.:
enostopna petivtrata po 23 v.
Poslano:
enostopna petivtrata po 40 v.
Izdaja vsak dan, izvenredni no-
delje in praznike, ob 6. uri pop.
Redna letna priloga Vesni rod.

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6/III.
Rokopisi se ne vračajo; nefrankirana pisma se ne
sprejemajo. — Uredniškega telefona št. 74.

Političen list za slovenski narod.

Upravništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6. — Račun
poštne hranilnice avstrijske št. 24.797, zgrajene 28.5.15,
bosn.-herc. št. 7563. — Upravniškega telefona št. 188.

Boroevičeva armada ob Soči nepre- magljiva kakor v Karpatih.

AVSTRIJSKO URADNO POROČILO.

Dunaj, 30. oktobra. Uradno se raz-
glašča:

Na soški fronti je prešel včerajšnji dan v odseku goriškega območja vidno mirnejše. Samo posadka tolminskega ob-
močja je morala odbiti še en močan na-
pad. Pred Gorico je trajal sovražni topniš-
ki ogenj z največjo silovitostjo do večer-
nih ur. Napadalni poizkusi Italijanov na
gori Sabotin in da bi dobili nazaj naše po-
zicije zahodno Pevme, so bili odbiti. Tudi
na podgorski višini so ostali vsi naši jarki
po srditih bojih, v katerih se je boril mož
z možem v posesti njihovih branilcev. Od
tretje italijanske armade se bori že mno-
go delov dosedaj zadrževanih sil proti vi-
soki planoti doberdobske, toda to ne more
položaja nič izpremeniti. Kjer sovražni na-
padi niso bili še po topniškem ognju pre-
prečeni, izjalovili so se ob trdnem zidu
naše infanterije. Na dolomitski fronti je
vzel sovražnik z desetkratno premočjo
našo prednjo pozicijo na Col di Lana. So-
vražni napadi v tonalskem okrožju so bili
krvavo odbiti.

Dunaj, 31. oktobra. (Kor. ur.) Uradno
se razglašča:

Italijani so tudi včeraj ponovili svoje
napade na tiste točke tolminskega in go-
riškega območja, za katere se najbolj bi-
jejo, kakor tudi na več mest Dobrdoške
visoke planote na Krasu. Vneli so se zato
zopet ljuti bližnji boji, ki so na več mestih
trajali tudi ponoči in ki so se vsi tako kon-
čali, da so naše čete obdržale vse svoje
postojanke.

Na tirolski bojni črti so bili zopet kr-
vavo odbiti sovražni napadi v ozemlju To-
nala.

Na predpolju naših utrdb na Col di
Lani je postalo mirno. Kakor povsod je
tudi tu glavna postojanka v naših rokah.
Namestnik načelnika generalnega štaba:
pl. Höfer, fml.

× × ×

Italijansko uradno poročilo.

27. oktobra. Iz naših postojank na des-
nem bregu Adige, ki obkrožujejo komuni-
kacije v dolinski ravnici, je naša artiljerija
25. t. m. presenetila z dobro merjenim o-
gnjem vojaški vlak pri železniški postaji S.
Ilario severno od Rovereta in ga težko
poškodovala. V zgornji Cordevolski do-
lini smo 26. t. m. na strmih pobočjih Col di

Lana osvojili še eno sovražno utrdbo. Strel-
ske järke smo našli napolnjene z mrličji.
Ujeli smo osem sovražnikov. V krnskem
ozemlju je poizkusil sovražnik v noči na
26. t. m. z močnimi silami nov napad na
naše postojanke na Vodilu. Pustili smo ga
priti na kratko razdaljo, nakar ga je naš
navskrižni ogenj pokosil in razpršil. Naš
napad na grič Sv. Lucije je imel nadaljnje
uspehe. Ujetih je bilo ondi 21 sovražni-
kov. V odseku pri Plaveh smo vzeli utrdbo
jugovzhodno od Globna. Preživela po-
sadka, vsega 102 moža, med temi 4 čast-
niki, je bila ujeta. Tudi sta bili vpljeni
dve strojni puški. Na Kraški planoti obo-
jestransko intenzivno artiljerijsko delova-
nje ne škoduje ofenzivnemu nastopanju
naše pehote. Napredovali smo nekaj ma-
lega, vzeli nekaj strelskih jarkov in ujeli
55 sovražnikov, med temi 1 častnika.

Rim, 28. oktobra. (K. u.) Proti našim
postojankam v dolini Torra (Val d'Astico)
je sovražnik napadel zvečer dne 25. t. m.
po prejšnjem intenzivnem ognju artiljerije
in pehote, a smo ga odbili s težkimi izgu-
bami.

V odseku Krn strog mraz ne vpliva na
delovanje in na napadalni duh naših čet.
Iznova smo napredovali dne 27. t. m. na
robu Vodila, kjer smo vzeli močno utrjene
strelske järke, ujeli 79 mož in zaplenili 1
strojno puško.

V odseku pri Plaveh so tudi 27. t. m.
napadli naše postojanke pri Globni močni
oddelki pehote, ki smo jih pa vrgli in ujeli
29 sovražnikov, med njimi dva častnika.

Na kraški planoti so vzele naše čete
ponoči na 27. t. m. s pomočjo bomb nekaj
sovražnih utrdb. Sovražnik, ko je bežal, je
popustil orožje, streljivo in enega metalca
bomb. Popolnoma je ugotovljeno, da smo
ujeli ob soški bojni črti od 21. do 27. t. m.
5064 ujetnikov, med njimi 113 častnikov,
zaplenili smo 1 možnar, 4 metalce bomb,
21 strojnih pušk in nad 1000 pušk, veliko
zabojev bomb in drugega materiala. Stroj-
ne puške in metalce bomb smo takoj na-
merili na sovražnika.

× × ×

Bitka ob Soči.

Dunaj, 30. oktobra. (K. u.) Iz vojnega
tiskovnega urada se poroča: Razvidno je
iz uradnega poročila, da bitka ob Soči še
vedno traja. Po prvi dobi tega silovitega
boja je nazpolažala na južnem krilu napa-

dajoča laška tretja armada še s približno
dvema armadnima zboroma v rezervi, ki
sta nato nastopila. S streljivom bogato
preskrbljena sovražna artiljerija lahko z
veliko ljutostjo vzdržuje svoj ogenj. Na
gori Sabotin so na primer našli samo
včeraj nad 2000 težkih granatnih strel-
ov. Sploh napada sovražnik Gorico z vso si-
lo. Duh in vztrajnost naših čet se ne more
prehvaliti. Vztrajno in neutrudljivo so pre-
našale enajsturni artiljerijski ogenj. Hre-
peneče pričakujejo ure, ko se morejo spo-
pasti z laško pehoto. Osobito vrla domo-
branska pešpolka št. 23 in 37, dalje deli
pešpolka št. 30 so trdno držali tiste točke,
ki so jih Lahi najbolj želeli na gori Sabotin
in na višini Podgora, dokler niso s hura-
kljici planili na napadajočega sovražnika in
ga vrgli.

Tu kakor povsod drugod podpira pe-
hoto v polni meri neutrudljiva in dobro za-
devajoča artiljerija kakor tudi spretni teh-
nične čete, ki delujejo v najspretni črti.
Včeraj je bilo tako odbitih več napadov na
goriško območje že po ognju naše artilje-
rije.

Pred odsekom Pevma je šel sovražnik
nazaj v divjem begu. Na višini Podgora je
izkušal sovražnik se držati v posameznih
jarkih, a smo ga uničili z ročnimi granata-
mi.

V severnem odseku na Dobrdoški
visoki planoti med Petovljami in goro Sv.
Mihaela je ustavil včeraj popoldne že
osredotočen ogenj naših topov sovražni
napad. Sovražnik ni tu podnevi več napa-
dal, a zelo živahno je streljal iz vseh kalib-
rov. Sovražniku se je posrečilo, da je
vzel ponoči mal kos nekega jarka. Kakor
vselej, je bil takoj vržen iz njega.

Pri Sv. Martinu je ostalo še nekaj jar-
kov v rokah Italijanov. V minuli noči sta
pa s protinapadom ogrski pešpolk št. 39
in lovski bataljon št. 24 pridobila zopet ce-
lo postojanko.

V sosednem odseku do Griže brda so
se bili zopet ljuti boji. Tu so se zlomili
napadalni valovi sovražnikov ob neomaj-
ljivem zidu štajerskih domobranskih pol-
kov št. 3 in 26.

Italijanski oddelki, ki so prodirali se-
verno od Vermiljana, so morali vsled o-
gnja bežati. Naša artiljerija je razkropila
tudi zbiranje sovražnika na La Rocci in v
rovih pri Mandriji.

V odseku pri Plaveh je ostala italijan-
ska pehota mirna, izvzemši takoj prepre-
čenega prehodnega poizkusa pri Ajbi. Tu-
di pred tolminski območjem se je omejil
sovražnik, ko je napadel brezuspešno Sv.
Marijo, na ogenj artiljerije.

V ozemlju Krna je že močno zasne-
ženo in je tam že tudi postalo precej
mirno.

Kako je v Gorici in okoli Gorice.

(Izvirno poročilo »Slovenca«.)

Goriško območje je še vedno pod si-
lovitim topovskim ognjem, ki traja noč in
dan. Posebno Kalvarijo obstreljujejo Lahi
že tretji dan neprestano, kakor jo še niso
dosedaj. Granata za granato, šrapnel za
šrapnelom pada nanjo od jutra do večera.
A vsak napad laške pehote konča z njenim
popolnim porazom. Ves prostor pred na-
šimi jarki je pokrit z laškimi mrtveci.

Podgora so Italijani obstreljevali od
torka do četrтка z vžigalnimi granatami.
Zgorele so tri hiše. Požar je trajal dolgo
v noč.

Laško letalo je metalo bombe v če-
trtek v Gorico pod Kostanjevico. Zgorela
je ena hiša. Nato je odplulo proti Krom-
bergu in tam tudi vrglo bombe in zadelo
nek hlev, kjer je zgorelo nekaj živine.

Ulice novega mesta v Gorici so Lahi
včeraj zopet obstreljevali s šrapneli. Nad
celim drevoredom so viseli beli oblaki.
Ena granata je zadela Hmelakovo hišo.
Nesreč ni bilo nobenih.

Na Katerinju sta padli ponoči dve
granati v Baguerjev park, kjer ni bilo žive
duše. Razen dveh lukenj ni nobene škode.

Ob napadih priletao na strehe hiš v
Gorici tudi laške puškinke kroglice, ki zgre-
šijo svoj cilj, tako da vse zveni po krogih.

Pobočje Sabotina so 28. oktobra la-
ške vžigalne granate zopet vžgale. Gorela
je suha trava in grmičevje.

Čast Dalmatince!

(Izvirna poročila »Slovenca«.)

Pri zadnjem napadu na Pods. so napa-
dli neki naš bataljon trije laški polki. Hra-
bri bataljon se je držal moško ter povzro-
čal sovražniku neizmerne izgube. Vendar
je podlegel desetkratni premoči: sovraž-
niki so zasedli naše järke, a radi naše ar-
tiljerije se niso mogli ganiti z mesta. Boj
je pričel popoldne v soboto ter trajal do
večera in celo noč dalje do 7. ure zjutraj.
Naši so pričeli obstreljevati sovražnika s
strani, proti večeru je šlo našim že bolje,
a spoditi sovražnika je niso mogli. Ob 2.
po polnoči so prišli Dalmatinci. Naskočili
so postojanko ter napravili red. Stotine in
stotine laških trupel leži v jarkih in pred
jarki. Med njimi leži marsikateri Dalmati-
nec; dal je svoje življenje za domovino,
njegova majka bo plakala kje tam v daljni
Dalmaciji ter tožila morju svojo bol. A po-
tolažena bo, ko izve, da je padel njen sin

LISTEK.

Przemyslani.

(V spomin padlim slovenskim junakom.)

Przemyslani, 26. avgusta 1914. Kdor
je doživel to, ne bo nikdar pozabil. Že prej-
šnji dan nam je naznanilo gimenje topov,
da se pripravljamo nekaj velikega, nekaj stra-
šnega. Vsak je vedel, da bo naslednji dan
imela smrt veliko žetev. Komu prizanesi,
koga zadene? Noč mrzla, da odganja spanec
in kratki počitek trudnim udom. V ozra-
čju nekaj nemir, drevesa tajnostno šume,
vse nam pripoveduje, da nas čaka nekaj
težkega. Daleč od doma, v daljnji Galiciji.
Tuji kraji, tuji ljudje. In domači? Nikoli,
nikoli več morda... Srce se skrči. Malo-
dušnost objame marsikoga. Taka je bila
noč pred 26. avgustom. In naslednje jutro?
Slovenec ne pozna strahu! Za dom, za ce-
sarja gre pogumno v boj in smrt.

Se predno je zora pregnala temno noč,
se je glasilo povelje: »Na noge! Naprej!«
Naprej v sovražno žrelo. Častniki pred
oddelki, najprej v kolonah, potem v rojni
črti. Tako lepo, tako prezirajoč nevarnost,
smrt, tako vzorno lepo, da je sovražnik
ostrel. Pozneje je neki ujet ruski častnik
izjavil, da oni kaj takega pri svoji pehoti
ne dosežejo niti na vezbališču v miru. Da.

tak je slovenski vojak, taka večina III. ar-
madnega zbora. Z odkritimi prsi, natakne-
nim bodalom proti zavarovanemu sovra-
gu. In če pride do njega, gorje mu!

Rusi nas čakajo zavarovani v kritjih.
Njihovo topništvo otvori strahoviti ogenj v
naše prodirajoče vrste. Votlo grme topovi,
spredaj ruski, zadaj naši. Sovražni šrapneli
rojijo po zraku liki čebele. Belosivkast dim,
za njim kakor blisk in tresk. In usujejo se
kosci kakor lesniki, dostikrat brez škode,
dostikrat, prevečkrat, žalibog! zadenejo.
Tu in tam se zgrudi bojevnik. Krogla mu je
uglasila luč življenja, drugega samo ranila.
Kri se pokaže, zemlja se pordeči. Granata
za granato udarja poleg naših vrst. Črn dim
se dviga, zemlja se trese kakor ob potresu.
Nihče si te grozote predstavljati ne more,
ako ni sam videl in doživel. Toda — hrib
se omaje in hrast, hrabrost slovenskega vo-
jaka nikdar. Kakor bi bili iz jekla, so ustra-
jali naši ljudje. In komaj je strahoviti tresk
malo ponehal, že se zopet oglasi povelje:
Naprej! In zopet udar na udar, vedno sil-
nejše. Čim bolj se manjša razdalja sovraž-
nih vrst, tem strahovitejši postaja boj. Med
grom topov se meša pokanje pušk in ropo-
tanje strojnih pušk. Vrste se krčijo. Klic
ranjenih se oglašča vedno močnejše. Solčna
obla se je dvignila že precej visoko. Vroči-
na nastaja in povečuje muke borečih se in
ranjenih. Boj divja v velikanski razsež-
nosti.

Prešli smo čez polje in pehotni oddel-
ki si stoji nasproti v razdalji, na katero
puška zanesljivo zadene. Sovražnih čet se
polasti negotovost. Le še nekaj sto kora-
kov in avstrijske čete jih prodro. Kajti ka-
dar te navale, ne izda nobena premoč.

Sovražno topništvo potroji svoj ogenj.
Granate in šrapneli se vrste tako hitro, da
se sliši en sam nepretrgan žvižg in tresk.
Zemlja se praši od razletujočih se granat,
črn dim ovira pogled. Solnce je prešlo po-
lovico svoje dnevne poti. Mučna negoto-
vost. Ali zdržimo? Še pred večerom se je
pokazalo, da je vsa hrabrost naših čet za-
ma — sila premoči je prevelika. S krva-
večim srcem se polagoma obračajo naše
čete boreč se neprestano z nepopisnim ju-
naštvom. Pot gre mimo padlih in ranjenih
tovarišev. Ujeti se ne da nihče, še ranjeni
hočejo z borečimi se tovariši. Marsiko-
ga se ne more rešiti. Mile prošnje ranjenih:
»Pomagajte, tovariši!« krčijo srca. Tovariš
ne more, ne sme pomagati. Najhujši tre-
nutki v bitki! Nekatero oko se zasolzi. To-
variš mora ostati in čakati na usmiljenje
sovražnika.

Solnce se nagiba k zatonu. Na celi bo-
jni črti se valijo sivi dimi gorečih koč, ki so
jih užgale topovske kroglice. Polagoma po-
jenjuje grom topov. Naše čete se umakne-
jo. Sovražnik je zaenkrat ostal zmagova-
lec, toda spoznal je naše čete in vedel, s
kom ima opraviti. Ni si upal takoj napasti

umikajočih. Tudi njegove vrste so se skr-
čile. Naša pehota je streljala s tako goto-
vostjo, da je bil izgubljen skoro vsak Rus,
ki je pokazal glavo izza kritja.

Tak je bil 26. avgust 1914, dan, ko sta
se prvič križala avstrijski in ruski meč v
veliki bitki. Leto dni je že poteklo od te-
daj. Marsikateri slovenskih sinov je ta dan
prelil svojo kri in leži zakopan daleč v tuji
zemlji. Noben križ ne kaže njegovega gro-
ba. Morda je kmetič že oral nad njim. Ni-
hče ne ve, kje počivajo. Slovenski narod
pa je dolžen, da vedno obhaja njihov spo-
min, spomin 26. avgusta 1914 pri Przemys-
lanyju. F. L.

Verne duše na goriških bojnih poljanah.

(Poročilo »Slovenca« iz Krakova 27. okt.)

Vojaško poveljstvo v Krakovu je iz-
dalo naslednji razglas:

»Pri Limanovih je bil sovražnik v krva-
vih decembrskih dneh lanskega leta po-
trdi, vroči borbi premagani in odvrgnjeni
nevarnost, da bi se sovražne trupe razšile
po domovinskih tleh obeh zavezniki-
monarhij. V mogočni bitki za prodor ob
Dunajcu v prvih dneh maja 1915 se je pri-
čel sijajni zmagoslavni pohod zavezniki-
armade in težki propad ruskih množinskih
armad. Tako so postale bitke na zapadno-
galiških tleh odločilne za svetovno vojno.

kot junak, branilec slovenske zemlje. Zato naj se razlega slava Dalmatincem.

Grad Miramar nepoškodovan.

Trst, 30. oktobra. Grad Miramar ob predvčerašnjem obstreljevanju ni bil poškodovan.

Gorica nepremagljiva.

Genl. Francoski listi opozarjajo na malo število ujetnikov ob zadnjem izjalovljenem Cadornovem napadu in da Lahi niso zaplenili nič topov. To dokazuje, da Lahi niso prišli čez jarke prve črte. Pet mesecev že napoveduje Rim, da bo Gorica padla, a avstrijska črta stoji trajno trdna.

Pogled na Trst.

Kodanj, 29. oktobra. Pri svojem obisku v glavnem stanu je laški kralj peljal tudi ministra neodrešencev Barzilaia na oglejski zvonik, odkjer se vidi Trst. Kralj je baje izvrstno izgledal in na tozadavne častitke je odgovoril, kakor poroča Barzilai v »Giornale d'Italia«: Kako bi se ne počutil dobro pri tem čudovitem igrokazu, ki ga nudijo naše čete.

Na tirolski fronti.

Dočim se glavna italijanska ofenziva docela brezuspešno obrača proti soški fronti, poizkuša sovražnik z močnimi silami na različnih točkah tirolskega odseka doseči uspehe in tako poravnati velike izgube, ki jih je doživljal na tej fronti skozi pet mesecev, vsaj s par kilometri pridobljenega ozemlja, ki je vojaško docela brezpomemben.

Tako se je posrečilo Italijanom, da so znova dobili v svoje roke Condina, ki so ga bili že enkrat zasedli, a so jim ga naše čete zopet vzele. Tu so se ustalili na višinah doline Chiese severno od Condina. Naše čete držijo naše glavne postojanke na višinah severno od Daona. Italijani so resnično prodrli 15 km v avstrijsko ozemlje — petnajst kilometrov v petih mesecih! Njihovi poizkusi da bi skozi dolino Ledra prodrli proti Gardskemu jezeru, so se popolnoma izjalovili.

Glavna napadna točka tirolske fronte je od začetka vojne valovita visoka planota Vielgereuth, ki se na severu razteza proti Tridentu in zapira pot v adiško dolino. Že avgusta so imeli Italijani ogromne človeške izgube, ko so poizkušali iz Arsieri osvojiti naše postojanke na planoti La Frau; 17. septembra so znova poizkusili napad na Monte Coston, ki je potekel popolnoma brezuspešno in jih je zopet stal krvavih žrtev. Med tem je sovražna artiljerija marljivo delovala proti Vielgereuthu in začetkom oktobra je napadel sovražnik naše postojanke severno od Marona na planoti Bersaljeri in alpinci so prišli tedaj blizu do naših žičnih ovir; ponoči se jim je celo posrečilo, da so vzeli neko opirališče, katero so naše čete po ogorčenem boju zopet osvojile.

9. oktobra so trije sovražni bataljoni ponovili napad. Artiljerijska priprava je ovire razdrila, tako da so mogli Italijani udreti v naše jarke. Oddelki linškega domačega polka so morali pograbiti za kopito in bajonet, da so sovražnika zopet pogнали. Tudi v noči od 13. na 14. oktober so poizkušale italijanske stotnije nočne napade, ki jih je naš ogenj udušil. V noči od 18. na 19. so napadli šestkrat, 19. podnevi pa trikrat z veliko močjo in bili ravno tolikokrat vrženi, pri čemer je došlo do

Na teh bojnih poljanah so se rodile za nas in bodoče rodove velike stvari, tu smo pa tudi veliko pokopali. Jutranja zarja zmaže je posijala na blede obraze bojevnikov, ki so na tleh prelili svojo srčno kri za vladarja in domovino. Tam leži na tisoče naših in naših zaveznikov očetov, sinov in bratov, ki so umirajoč svoje zadnje poglede upirali proti domu, poslavljajoč se in blagosiljavajoč svoje drage; tam počivajo hrabra srca, ki so izdihala v bobnečem zmagovitem gromenju topov; tam spe pod hladno rušo z lovorjem ovenčani junaki velikega časa. Nekoč bodo ponosni zmagovalni stebri venčali gozdne gore krog Limanowe, Tarnova in Gorlice in sporočali bodočim rodovom nemalno slavo njihovih prednikov. Danes so grobovi, ki so jih napravile ljubeče roke, še sveži; krog in krog nosi zemlja še globoke sledi morilnega boja, tla so raztrgana od bomb in granat; mračno se dvigajo ostanki zidov bivališč iznad razvalin, strelski jarki in žične ovire stražijo mrliško stražo na širnih bojnih poljanah. Velo listje pada na jesensko zemljo in pripravljamo se na dan mrtvih. Polni tuže in vendar oplni ponosa bomo romali na mesta, ki krijejo za domovino padle bojnike, k onim svetim skupnim grobovom, ki glasno oznanjajo veličastno krvno žrtev mož, ki so ondki kot zmagovalci dali svoje življenje. Nemalno hvaležnost in neugasljiva ljubezen na neodoljivo vlečeta na ta polja slave, da v globoki pobožnosti, vzvišenem razpoloženju in tolažljivi povzdigi duha izkazežemo našim najboljšim, našim s slavo obdanim mrtvim junakom globoko spoštovanje živih, za katere so se ti hrabri borili, zmagali, trpeli in molče umrli.

ogorčenih bojev iz bližine. Kakor se zdi, je sedaj sovražnik uvidel, da stanejo tod pehotni napadi le brezkoristne žrtve ter se omejujejo sedaj na ljuto artiljerijsko obstreljevanje višegoretskih višin.

Tudi Monte Piana, ki obvladuje pot v Pustersko dolino, je stal veliko italijanske krvi. V salvah je italijanska artiljerija cele dneve obsipala našo brambno črto s 24 in 30 cm granatami, ne da bi se domogla do postojanke, ki leži na italijanskem ozemlju. Cadorna uvideva tu nemogočnost infanterijskih napadov ter se zadovoljuje z velikanskim artiljerijskim obstreljevanjem. Častniki, ki so doživeli težko obstreljevanje Monte Piana, pripovedujejo, kako občudovanja vredno so se držali naši vojaki v težkem bobnanju sovražne artiljerije. Ko so nedavno ponoči neprestano udarjale granate na eno mesto, kjer so mogli Italijani zapaziti našo stražo, 600 izstrelkov, je vendar majhen oddelček naših v najhujšem ognju reševal ranjence in prinašal zveste mrtve, ki so jih bile raztrgale v polno zadevajoče granate.

Neki častnik, ki se je udeležil boja cesarskih strelcev pri Arabi, je pripovedoval, s kakšnim neprekinljivim zanosom so cesarski strelci na klic častnikov: »Cesarski strelci, naprej!« navalili na sovražnika in ga pogнали nazaj. Ko so Italijani v zadnjih bojih šestkrat navalili in bili šestkrat vrženi nazaj, so pogнали cesarski strelci, pojoč cesarsko pesem, s kopitom in bajonetom zadnje Italijane iz svojih jarkov.

Laži o naših izgubah.

Dunaj. »Tribune de Genève« objavlja drzno že več časa brzojavke iz Ljubljane ali iz Inomosta, ki si jih seveda izmisli. Zdaj je poročala z Dunaja, da so izgubili Avstriji in Nemci ob Donavi 53.000, na ostalih srbskih bojnih črtah pa 19.000 mož. Kljub očividni laži so to izmislieno brzojavko ponatisnili vsi italijanski listi.

Strašno učinkovanje naših bomb v Benetkah.

Hamburg. »Neue Hamburger Zeitung« poroča iz Lugana: Iz Benetk došli potniki pripovedujejo, da je bilo ob zadnjem avstrijskem zračnem napadu na Benetke uničenih 22 poslopij, med njimi 7 namenih vojaštvu.

Kako se godi našim ujetnikom v Italiji.

Ženeva, 28. oktobra. (K. u.) Mednarodni Rdeči križ v Ženevi je obiskal 14 taborišč — vseh je 26 — avstrijskih vojni ujetnikov v Italiji. V teh 26 taboriščih je okoli 8000 vojni ujetnikov in internirancev. Pri pregledovanju je Rdeči križ dobil zelo ugoden vtis. Obširnejše poročilo sledi.

Dunaj, 30. oktobra. (K. u.) Iz vojnega tiskovnega stana: Na Dunaj je došlo pi-

smo nekega ujetega avstrijskega častnika, ki izjavi: »Nam se tu ne godi dobro. V Sternu se jim godi bolje kakor nam. Mrzlo je, zelo zmrzuje in ne dobimo drv, da bi napravili ogenj. Jemo in stanujemo zelo slabo in ne postopajo tako z nami kakor se mora postopati s častniki.«

Laški prostovoljci Rdečega križa roparji.

Roda Roda poroča: Na Beneškem so zaprli 60 prostovoljcev Rdečega križa, ker so kradli ranjence. Našli so pri njih velike dragocenosti. Pri petih prostovoljcih so našli v žepih še prste oropanih mrlčev. Na prstih so še tičali prstani, ker jih niso mogli v naglici še potegniti z njih.

Italijani se treznijo. — Giolitti bodoči mož.

Berlin, 30. oktobra. Carigraski dopisnik »Vossische Zeitung« je imel priliko vpogledati v pismo, ne sicer uradne, ampak družabno visoko stoječe laške osebnosti. Pismo je pisano 16. oktobra v Švici in odkriva, kakšno stremenje je po prejšnji pijanosti nastopilo v Zgornji Italiji. V pismu je rečeno: »Eno je gotovo: gospodstvo ulice je pri kraju in tisoči se spominjajo s sramoto, da so se ji bojazljivo in hinavsko udali. Na vsak način smo obvarovani, da ne bomo zapleteni v nadaljne pustolovščine. Na posledicah te pustolovščine, v katerih je naša hrabra armada zastoj izkrmavala, bomo trpeli cela desetletja. Oči vseh se obračajo proti Giolittiju. Čeravno smo njegovi osebnosti nasprotniki, vendar priznavamo, da je on mož trenutka. Toda tudi njemu se ne bo posrečilo popraviti napake, katero sta lahkomišljeno napravila Sonnino in Salandra. Vsi naporji Italije, da si pridobi vpliva na Balkanu, so bili zaman.«

Laški kralj kliče — Giolittija.

Essen, 31. oktobra. »Generalanzeiger« javlja preko Lugana iz Turina: Kralj je zopet poklical Giolittija k sebi.

Neurje v Rimu.

Lugano. Nad Rimom so se utrgali oblaki. Neurje je napravilo veliko škodo, poplavljen je bil tudi del Vatikana.

Italijanska pomoč sporazumu.

Hamburg. (K. u.) »Hamburger Nachrichten« izražajo: Italija podpira svoje zavezničke politično in političen je njen napad. Kako more Italija zaveznikom pomagati še drugod, če že laška armada pri napadu na avstrijske postojanke tako malo opravi? Avstrijske čete so porazile dozdej italijanske čete v treh velikanskih bitkah in brezštevilnih malih bojih in so dokazale svetu, da Italija ni sposobna doseči uspeha na svoji severnovzhodni meji.

Gornji Milanovac zavzet. Naše čete se bližajo Kragujevcu, bolgarske pa Nišu.

AVSTRIJSKO URADNO POROČILO.

Dunaj, 30. oktobra. Uradno se poroča: Očiščenje višegradskega ozemlja vspešno napreduje. Armada generala pl. Kövessa je vrgla sovražnika na obeh straneh Rudnika nazaj na Gornji Milanovac.

Na visoki planoti Cumič en dan hoda severozahodno od Kragujevca se sovražnik še trdovratno upira. Naše čete stoje ondaj v srčitem boju. Južnozahodno od Lapova napadajo nemški bataljoni višino Straženica. V severovzhodnem delu Srbije se sovražnik povsod umika.

Bolgari zasledujejo Srbe od Timoka. Južnozahodno od Knjaževca so vdrl v srbske pozicije na Tresibaba planini.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

Dunaj, 31. oktobra. (Kor. ur.) Uradno se razglša:

Naši oddelki so vdrl vzhodno od Višegrada na srbsko zemljo.

Čete generala pl. Kövesza, ki prodirajo južno od Valjeva, so zapodile pri Ražani sovražne jezdece.

Neposredno severozahodno od Gor. Milanovca so avstrijske čete z naskokom več močno utrjenih postojank vzele, zaplenjeni so bili ob tej priliki 4 topovi in 3 municijski vozovi.

Hebski črnovojniški bataljon št. 46 je na teh uspehih najslavnejše udeležen. Istočasno so si priborile nemške sile s severa in s severovzhoda pot proti Gor. Milanovcu in so vdrl v mesto.

Tudi napad naših čet v ozemlju severnozahodno od Kragujevca pridobiva vedno na prostoru.

Južnozahodno od Lapova štrleča višina Stazevica se nahaja v nemški posesti. Bolgari so pri svojem zasledovanju povsod prodrli proti zahodu.

Pri Slatini zahodno od Knjaževca se je sovražnik predvčerašnjim še branil.

Novejših poročil ni.

Neka iz Pirota odposlana bolgarska četa se bliža istočasno Vlasotincu.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

NEMŠKO URADNO POROČILO.

Berlin, 30. oktobra. (Kor. ur.) Wolff poroča iz velikega glavnega stana:

Armadi generalov pl. Kövesza in pl. Gallwitz sta osvojili sovražne postojanke in ujeli nad 1000 Srbov, zaplenili dva topova in eno strojno puško in prodirata dalje.

Armada generala Bojadjeva zasleduje dalje.

Vrhovno vojno vodstvo.

Berlin, 31. oktobra. (Kor. ur.) Wolffov urad poroča iz velikega glavnega stana:

Nemške čete armade generala pl. Kövesza so vzele Gor. Milanovac. Severovzhodno od tam smo vrgli sovražnika na cesti Satornja-Kragujevac iz njegovih postojank južno od Srebrnice.

Armada generala pl. Gallwitz je potiskala na obeh straneh Morave sovražnika nazaj. 600 ujetnikov je bilo povedenih. O armadi generala Bojadjeva ni nič novih poročil.

Vrhovno vojno vodstvo.

BOLGARSKO URADNO POROČILO.

Sofija, 29. oktobra. (K. u.) Bolgarsko poročilo o dogodkih 28. oktobra:

Po zavzetju Zaječarja, Knjaževca in Inova (22 km južnovzhodno od Knjaževca) so zasledovale naše čete sovražnika proti zahodu.

Kolona, ki je prenočila 27. oktobra pri Pirotu, je zasedla ta kraj 28. oktobra jutraj in je nadaljevala zasledovanje poraženega sovražnika.

Angleško-francosko brodovje je zopet obstreljevalo naše egejsko obrežje.

Sofija, 30. oktobra. (K. u.) »Agence telegraphique Bulgare« poroča: Bolgarski komunikacije poročajo o dogodkih 29. oktobra: Naše armade so zasledovale dalje sovražnika na celi bojni črti in so dosegle zahodno in južnovzhodno od Knjaževca črto.

ki deli vodovje Timoka in Morave. Južno od Knjaževca so zasedle vrh Tresi Baba, ki odpira pot proti Nišu in Beli Palanki. V dolini bolgarske Morave so zasedle naše čete po ljutih bojih kraj Zurdulica (približno 27 km severovzhodno od Vranje), križališče cest Vranje-Leskovac in Tren čez Vlasino v Moravski dolini. Pri Kacaniku so izkušali Srbi napasti čete, ki so prodirale v tej smeri, a so bili vrženi. Ob zasledovanju smo zaplenili 2 gorska topova s priprago in množino vojnega materijala.

V Skoplju smo zaplenili 19.000 pušk raznih vrst, 15.000 zabojev patronov, 950 zabojev smodnika in veliko množino vojnega materijala.

× × ×

Srbsko uradno poročilo.

Dne 27. oktobra: Dne 26. t. m. so na severozapadni fronti Srbi, ki so se nahajali na desnem bregu Morave, umaknili proti jugu in zasedli črto Svilajnac — Grabovac — Sitonje. Na levem bregu Morave in na desnem bregu Lepenice so se uvedli močni artiljerijski boji, ravnotako boji na črti vrh Visak, trigonometar 397 (15 kilometrov od Lapova proti zahodu) in Kaladur (?). Na fronti ob jugu Morave so srbske čete vrgle sovražnika nazaj na desni breg Korbevačke (ki se steka 10 kilometrov od Vranje proti severovzhodu z desne strani v južno Moravo). S fronte ob Nišavi ni ničesar poročati. Pri Knjaževcu so se Srbi pod močnim sovražnim pritiskom umaknili na postojanko Tresibaba (gorovje 10 kilometrov od Knjaževca proti jugu). V smeri Kozelj—Bučjo (od reke Timok proti zahodu, 15 kilometrov severozapadno od Knjaževca) je sovražnik napadel z močnimi kolonami. Boji so se vršili cel dan. Sovražnik je danes napadel na fronti pri Zaječaru, kjer boji še trajajo. V smeri proti Kučulu (se na zemljevidu ne najde) so Srbi s protinapadom vzeli zopet izhod s prelaza Kučul.

Črnogorsko uradno poročilo.

Ženeva, 29. oktobra. Črnogorski glavni konzulat v Parizu razglša: zapoznalo uradno poročilo: 23. so Avstrijci začeli ob Drini s silovito ofenzivo proti Črnigori. Vsled znatnega ojačenja se jim je posrečilo predreti fronto pri Višegradu. Na ostalih točkah so bili z izgubami odbiti. — Boj se še vrši.

× × ×

Naš parnik prvič med svetovno vojsko priplul iz Oršove v Vidin.

Sofija, 31. oktobra. (K. u.) »Agence telegraphique Bulgare« poroča: Prvič, odkar se je pričela svetovna vojska, je priplul ogrski parnik Beretty iz Oršove v Vidin.

Srbi o svojem umikanju.

Bukarešt, 30. oktobra. Tukajšnje srbsko poslaništvo izjavlja, da se umikajo Srbi v redu. Merodajni so strateški oziri. Kljub velikim izgubam je srbska glavna sila v velikem še neomajana. Računa naj se, da bo srbska armada odločilno bitko ali več odločilnih bitk šele bila v določeni postojankah. Uspešna obramba je pa le mogoča, če zapade močne francosko-angleške čete pravočasno primerno velik del sovražnih armad.

Napredovanje Bolgarov.

Sofija, 30. oktobra. O napredovanju bolgarskih čet se poroča: Skupine vojske generala Bojadjeva stalno napredujejo v planinskem ozemlju, potem ko so vrgle sovražnika iz močnih postojank. V teh bojih so Bolgari ujeli mnogo sovražnih čet, med katerimi se nahajajo tudi črnici. V smeri proti Nišu je bolgarska vojska napredovala za nadaljnjih 10 kilometrov. Boji na tem delu fronte so čezdalej bolj krvavi, ker se morajo skoro povsod naskočiti sovražne postojanke z bajoneti.

Izgube sovražnika so jako velike, dočim je število ujetnikov razmeroma majhne. Vojska, ki je čez Tetovo in Šarplanino vkorakala v Prizren, goni sovražnika proti severu in je že prodrla na drugo stran Nomaki. Bolgarske čete so osvojile Krušovo in so vkorakale v Ristovič in Zlatko, potiskajoč sovražnika proti Grčiji. Tudi iz Prilipa proti Bitolju napadajoče turško-macedonske čete dobro napredujejo. Prilip je v uličnih bojih vzel. Sedaj divja boj za srbske postojanke pri Seleški planini. Te čete so oddaljene 18 kilometrov od Bitolja. Čete, ki so prodrle južno od Prilipa, se nahajajo v krvavih bojih na južnem bregu hriba Musa Oba in potiskajo sovražnika čezdalej bolj proti grški meji v smeri proti Dobropolju. V odseku Strumice se umikajo pregnane angleško-francoske čete iz Rabrova.

Bolgarija na poti v Niš.

Budimpešta, 31. oktobra. »A Világ« poroča, da je bolgarska armada vedno napredujoč prodrla 10 km proti Nišu. Srbi so izgubili veliko mrtvih in ranjencev, a manj ujetnikov.

Srbi izpraznili Bitolj.

Budimpešta, 31. oktobra. »Pester L.« poroča: Radi upora domačinov in pomanjkanja čet je več srbskih oblasti zapustilo Bitolj.

Sofija. Vstaja Albancev na Kosovem se zelo širi. Proti Srbom se je uprlo nad 10.000 Albancev. Vstasi se bore s četami Essad paše.

Bolgari zmajali celo srbsko bojno črto.
Lugano. Milanski listi priznavajo, da Bolgari zmagujejo in da so zmajali celo srbsko vzhodno bojno črto.

Bolgari zasedli Tetovo.
Kolin, 30. oktobra. »Köln. Ztg.« poročajo iz Sofije: Dogodek dneva je, ker so zasedli Bolgari Tetovo in odrezali Makedonijo od Srbije. Bitolj in Ohrid sta odrezana od Srbije. (Tetovo leži zahodno od Skoplja.)

Vrnitev srbskih beguncev v zasedene kraje.

Bukarešt. Srbske begunce v Rumuniji, katerih je več tisoč, se je obvestilo, da se lahko pod varstvom avstrijskih, bolgarskih in nemških oblasti vrnejo v svojo domaćino. Številni begunci so že na potu v svojo domovino.

Obstreljevanje Varne.
Bukarešt. Ne potrjuje se obstreljevanje Burgasa. Tu sodijo, da so obstreljevali Rusi Varo le, da prestrašijo Rumunijo. »Goeben« in »Breslau« v spremstvu več torpedovk sta priplula v Varo.

Neurje v Srbiji.
Dunaj. Vojni poročevalec »8 Uhr Blatt« poroča: V Srbiji povzroča veliko težav slabo vreme. Kljub temu napredujejo operacije. Višegradske čete so vrgle črnogorske bataljone, ki so napadali od strani. Köveszova armada je vdrila v gorovje Rudnik. Levo krilo je prekoračilo močvirje ob zgornjem teku potoka Rača in je vzelo z naskokom utrjene višine Cunnuska. Gallwitzova armada je došla v dolini Morava čez Lapovo. Bolgari zasledujejo po zavzetju Pirota Srbe, ki se umikajo v divjem begu.

Pomoč Srbiji preko Drača?
Amsterdam, 29. oktobra. (Kor. ur.) Lord Dawids je pripomnil v angleški gornji zbornici na izvajanja lorda Lonsdowna, da je Srbiji mogoče pomagati samo preko Grške: »Če lord Lonsdowne pravi to, se kaže s tem, da vlada ob začetku vojne ni bila na višku. Prekrčiti bi se bila morala pot v Srbijo preko Drača. Ako je bilo nemogoče to, želimo vedeti, kake vzroke so se protivili tej nameri.« Odgovor vlade se je glasil: »Tej stvari smo posvetili svojo pozornost. Natančnejše pojasnilo sedaj ni umestno.«

Srbija se mora udati.
Angleški glas.

London, 30. oktobra. Poslanec Bartlett je rekel med govorom: Preden bodo naše čete mogle odločilno vplivati na balkanske dogodke, bo usoda Srbije že končana. Srbija mora odnehati. Nič drugega ne preostane, kakor pogledati resnici naravnost v oči.

Ubežni srbski dvor.
Berolin, 29. oktobra. (K. u.) »Tägliche Rundschau«: »Times« poroča iz Haaga: Srbski dvor je vse pripravil, da beži v Bitolj ali še dalje.

Srbski finančni minister umrl.
Pariz. (K. u.) »Agence Havas«: Umrl je srbski finančni minister Paču.

5 turških divizij pomaga Bolgarom.
Budimpešta. »Pester Lloyd« poroča iz Bukarešte: Pod poveljstvom Goltz paše je došlo pet turških divizij na severnozahodno bolgarsko mejo, da nadomeste bolgarske čete.

Srbske izgube.
Kodanj. Londonski listi poročajo s srbske meje: Uradna poročila izkazujejo, da so izgubili Srbi dozdaj 28.500 mož, število pogrešancev, ki so najbrž ujeti, znaša 7800 mož. Izgubili so dalje 125 topov. Srbska armada šteje zdaj 325.000 mož.
Az Est« poroča iz Bukarešte: Neki pobegli srbski častnik je izjavil, da so izgubili Srbi dozdaj 50.000 mož.

Črnağora zalaga srbsko armado.
Pariz, 30. oktobra. »Temps« poroča iz Cetinja: Uvedla se je preskrbovalna služba za srbsko armado po Črnigori.

Curih. Iz Milana se poroča: Edina še obstoječa etapska zveza Niša s Črnogoro čez Novipazar je prekinjena od srede zvečer dalje.

Dopisovanje z vojnimi ujetniki v Srbiji — ustavljeno.

Ker so pretrgane poštne zveze preko Rumunije s Srbijo, je vse dopisovanje z vojnimi ujetniki, interniranci in konfiniranimi ustavljeno.

Kako pridejo Rusi do Bolgarije, ne da bi kršili rumunsko nevtralnost.

Basel, 30. oktobra. »Baseler Nachrichten« poročajo: Več rumunskih časopisov opozarja, da Rusi lahko udarijo na Bolgarijo brez kršitve rumunske nevtralnosti. Rusija vkrci čete v svojem donavskem pristanišču Reni in jih po Donavi spravi na bolgarsko obalo zahodno od Silistrije. Temu Rumunija ne more prav nič oporekati,

kakor ni ugovarjala dosedanjemu dovozu streliva in vojakov do Prahove v Srbiji. Donavska cesta je taka, kakor odprto morje, kajti po pogodbi imajo vsi mejaši enako pravico do plovbe v vsakem obsegu.

Ruski transporti proti Bolgariji.
Dunaj. Iz Bukarešte se poroča: Iz Sevastopola in iz Odese so se odpeljele ruske transportne ladje na bolgarsko obrežje. Transportne ladje spremljajo vojne ladje.

Rusija in kralj Peter.
Kopenhagen, 28. oktobra. »Novoje Vremja« piše: Kralj Peter ostane za Rusijo vedno kralj Srbov. Ako mu bo treba zapustiti deželo, potem more biti prepričan, da bo našel v Rusiji največjo gostoljubnost. Dvor in palača sta mu na razpolago.

Lahe skrbi Grška.

Lugano, 29. oktobra. (K. u.) »Tribuna« pravi, da je zelo značilno in že kot sama možnost za Italijovskega spoštovanja vredno, da Grška zbira čete na meji proti Bitolju in okoli Soluna, dočim ta nič ne zavaruje Drame, Ferese in Kanade, katero so Bolgari dosedaj najbolj ogrožali. V Epiru zopet nastopajo pod vodstvom grških častnikov grške bande, ki segajo tudi v Albanijo. Očitno mora biti kak sporazum med Atenami in Sofijo, da se Bolgarija odpove svojim zahtevam v Grški Traciji in žrtvuje Bitolj Grkom, ki bodo od Bitolja in mimo Ohride silili k morju v bližino Valone.

Grška ni dala ultimata četverozvezi.
Dunaj, 29. oktobra. »Neues Wiener Tagblatt« ugotavlja, da na dunajskih merodajnih grških mestih ni ničesar znanega o kakem grškem ultimatu četverozvezi, po katerem naj bi četverozveza do 6. novembra morala odpraviti svoje čete iz Soluna. Vest da je tudi drugače zelo neverjetna, ker bi vendar moral imeti ultimat militarične posledice, ki se jim pa hoče Grška izogniti ravno napram četverozvezi. Nasprotno pa namiguje govor lorda Lansdowna, da umakne četverozveza sama čete iz Soluna, da jih po Lansdownovih besedah uporabi na skrbno izbranih krajih.

Izjava grškega poslanika v Parizu.
Rim, 30. oktobra. »Agenzia Stefani« prinaša noto, slično oni, kakor je grški poslanik izročil v Parizu. Na koncu te izjave stoji: Nič ni res, kar se je poročalo o 12 otokih, da kralj zastopnikov entente ni hotel sprejeti in o razgovoru grškega poslanika z bolgarskim kraljem. V nasprotju s takimi tendenčnimi vestmi je Grška ententi izkazala neprecenljive usluge, kar misli storiti tudi v bodoče.

Grško-bolgarska pogodba?

Lugano, 30. oktobra. »Corriere della Serra« poroča, da je grški kralj pred kratkem izjavil, da je prepričan o končini zmagi nemške skupine. Po nasvetu nemškega cesarja je baje sklenil z Bolgari to pogodbo: 1. Bolgarija se odneva grški Macedoniji. — 2. Avstrija in Nemčija jamčita Grški za njeno današnjo posest. — 3. Avstrija, Nemčija in Bolgarija dovoljujejo, da Grška zasede Bitolj, in se 4. poveča v Albanijo. — Bolgarija bi tedaj dobila Macedonijo severno od Bitolja, vzhodno Srbijo od Pirota in Niša do ogrske meje, severno Albanijo z Dračem, Grška pa srednjo in južno Albanijo z Bitoljem.

Venizelosovi ljudje na delu.

Berlin, 30. oktobra. »Lokalanzeiger« javlja iz Rotterdama: Iz Rima poroča »Daily Telegraph«, da ima »Tribuna« vest iz Aten, da je Venizelosa stranka sklenila strmoglaviti sedanjo vlado. Najbrž bo prišlo poslovno ministrstvo.

Grški vojak ustrelil angleškega častnika.

Kodanj. Iz Soluna se poroča, da je grška straža branila nekemu angleškemu častniku vohod v carinsko hišo, nakar je hotel častnik grškemu vojaku izvit puško. Nato je Grk Angleža ustrelil. Ker je spremljevalec angleškega častnika streljal na grško stražo, ne da bi bil zadel, je grški vojak ustrelil tudi spremljevalca.

Ententine čete ostanejo v Solunu?

Dunaj. »Südslavische Korr.« poroča iz Aten: Vesti v inozemskem časopisu, da je grška vlada zahtevala, da morajo ententine čete zapustiti grško ozemlje in da je solunski pristaniški poveljnik dal rok do 6. novembra, niso resnične.

Frankobrod, 30. oktobra. »Frankfurter Zeitung« poroča iz Carigrada: Do 29. oktobra je izkrcal štirispodrazum 78.000 mož v Solunu, med njimi 50.000 Francozov.

Angleži odrinejo iz Soluna na bojišče.

Lyon. (Kor. ur.) »Progres« poroča iz Soluna: Angleškim četam je ukazano, naj odrinejo na bojno črto. Povelje je v angleškem taboru povzročilo veliko navdušenje.

Pogodba za nevtralnost med Avstrijo, Nemčijo in — Rumunijo.

Lugano, 28. oktobra. »Idea Nazionale« izve iz dobrega vira, da sta Avstrija

in Nemčija sklenili z Rumunijo pogodbo, da ostane nevtralna.

Novo ministrstvo v Rumuniji?
Haag, 30. oktobra. »Daily Telegraph« javlja iz Rima, da se v Rumuniji pripravlja ministrska kriza. Najbrž bo Bratianujev kabinet pomnožen z nekaj nevturalisti, ki pa ne bodo pristali Nemčije.

Rumunska vlada bo ostro nastopila proti hujskačem.

Dunaj, 30. oktobra. »Südsl. Korr.« javlja iz Bukarešte, da vlada ne bo več mirno gledala na nevarno gonjo Filipescuja in Jonescuja in jima je že namignila, da bo takoj proglasila oblegovalno stanje, če bosta še nadaljevala svojo poulično agitacijo.

Vojska bo dolgo trajala. — Pravi Barzilai.
Lugano, 30. oktobra. V rimskem oddelku za vojno delo državljanov je rekel minister Barzilai, da se je treba pripraviti na to, da se bo vojno delo časovno in po prostoru zelo razširilo. Vojske si sploh ni mogoče dovolj ostro predstavljati. Vojska bo trajala zelo dolgo.

Grof Tisza o bodočnosti Balkana.

Budimpešta, 30. oktobra. (Kor. ur.) V delegacijski dvorani zbornice se je danes vršila seja ogrskega odbora za podporo bolgarskega Rdečega križa. Med odličnim občinstvom je otvoril ministrski predsednik grof Tisza zborovanje z besedami: Nastop Bolgarije na naši strani je razveseljiv dogodek velikega pomena, pa zares ni bil presenečenje za nas, ki poznamo bolgarski narod, njegovo krepko ljubezen do svobode, ljubezen do roda in pravilno politično razumnost. V boju, ki divja okrog njega, si je bolgarski narod izbral svoje mesto na strani sovražnikov Srbije in na strani one velesile, ki najde svoj zgodovinski poklic v tem, da zagotovi svobodo in neodvisnost balkanskih narodov. Temeljne misli za rešitev balkanskega vprašanja so podana v dosledno zasledovani fundamentalni smeri zunanje politike obeh srednjeevropskih velesil. Naša zmagaja na Balkanu pomenja poraz one smeri, ki hoče balkanske narode in države podrediti tujim ciljem velesil. Rešitev balkanskega problema, kakor jo mi zastopamo, pomenja srečno dobo svobode in miru za balkanske narode, ki hočejo z nami živeti v miru, in ta zlata doba bo zgrajena na naravnem ravnotežju in pravi neodvisnosti teh držav. V zvezi z nami ima Bolgarija pričakovati velike in sijajne bodočnosti. Ta velika in sijajna bodočnost pa ne ogroža nikogar. Sila naše moči občutijo sovražniki in ne nevtralne male države, ki hočejo živeti z nami v prijateljstvu. Tako pravo umevanje položaja je bratovski turški narod pripeljalo v zvezo z nami. Ravnoista prava misel združuje tudi Bolgarije z nami. Naši sinovi so si na bojišču že podali roke in v dobesednem pomenu besede gredo ramo ob ramo v boj, gotovi zmagi nasproti.

Novi predsednik odbora za podporo bolgarskega Rdečega križa grof Apponyi je za Tiszo rekel: Ne vidim, kako bi mi sploh mogli priti v nasprotje z Bolgari, kajti vsi imamo iste sovražnike. — Grof je nato povdaril plemenito sorodstvo Ogrrov z Bolgari. Bolgarski car je kot mladenič služil med ogrskimi vojniki. V prihodnosti bo srednja Evropa zvezana z Bolgari in Turki.

Bolgarski generalni konzul Doren upa, da bo zveza osrednjih sil z Bolgari trajala vse večne čase.

Turčija v vojski.

TURSKO URADNO POROČILO.

Carigrad, 30. oktobra. (Kor. ur.) »Ag. tel. Mili« poroča iz velikega glavnega stana:

Dardanelska bojna črta.

Naša artiljerija je potopila danes francoski podmorski čoln »Turkvoise«. Moštvo, 2 častnika in 24 mornarjev, je ujet.

Sovražnik je razvil v treh odsekih bojne črte živahnije delovanje z ognjem artiljerije in z metanjem bomb. Uspešno smo odgovarjali. Ognja se je udeležilo več sovražnih ladij in je zadela pri Anaforti nek sovražni transportni parnik. Ladja se je oddaljila v oblaku dima.

Pri Ariburnu je povzročila neka po naših izstreljena bomba v nekem strelskem jarku požar, ki je trajal dve uri.

Pri Sedil Bahru je uničila naša artiljerija dve sovražni bombni postojanki nasproti desnemu krilu in središču.

Sicer nič novega.

POTOPLJENA ANGLEŠKA LADJA PRI GALI POLIJU.

London, 31. oktobra. (K. u.) Reuter poroča uradno: Iskalec min Hythe se je ponoči 29. oktobra pri Galipoliju vsled trčenja z neko drugo ladjo potopil.

Poleg posadke je bilo še 250 mož na krovu. 2 častnika 153 mož pogrešajo.

FRANCOSKI PODMORSKI ČOLN.

PRED DARDANELAMI POTOPLJEN

Carigrad, 31. oktobra. (K. u.) V Dardanelah je potopljen nek francoski podmorski čoln. Posadko so ušli.

Vojska z Rusi.

Dunaj, 30. oktobra. Uradno se poroča: Zahodno od Czartorijska boreče se avstrijsko-ogrške in nemške čete so iztrgale, nadaljujoč svoje napade, sovražniku celo vrsto krajev, katere je sovražnik trdovratno branil. Vjetih je bilo 18 častnikov in 929 mož ter zaplenjenih 2 strojni puški. Enega ruskega letalca smo z našim ognjem prisilili, da se je dal vjeti. Sicer na severovzhodu ni nič novega.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

Dunaj, 31. oktobra. (Kor. ur.) Uradno se razglasa:

Nasproti naši bojni črti ob Stripu je včeraj sovražnik živahnije deloval. Nameril je na naše črte v raznih prostorih močan artiljerijski ogenj in je poizkušal na enem mestu priti čez Stripo, kar smo preprečili z našim ognjem.

Južnovzhodno od Lucka je bil zopet sestreljen nek sovražni letalec.

Naš napad zahodno od Čartoriska je pridobil korakoma na prostoru. Odbiti so bili močni ruski protinapadi.

Sicer na severovzhodu nič novega.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

NEMSKO URADNO POROČILO.

Berolin, 30. oktobra. Veliki glavni stan:

Vojna skupina generalfeldmaršala pl. Hindenburga.

Severovzhodno od Mitave so odbile naše čete dva močna sovražna napada pri Plakenenu na zahodni breg Misse potisnjenih ruskih čet in so se umaknile pred daljnim napadom v glavno postojanko na južnem bregu.

Vojna skupina generalfeldmaršala princa Leopolda Bavorskega.

Nič novega.

Vojna skupina generala pl. Linsingena.

Zahodno od Čartorijska smo vzeli rusko postojanko pri Komarovu in kraj San. Ponočni ruski protinapad je bil brezuspešen. Vzeli smo Kamieniucho, Huto-Lisovko in Bielgov.

Ujeti smo 18 častnikov, 929 mož in zaplenili 2 strojni puški.

Pri Kuklih smo sestrelili sovražno letalo.

Vrhovno vojno vodstvo.

Berlin, 31. oktobra. (Kor. ur.) Wolff poroča iz velikega glavnega stana:

Vojna skupina generalfeldmaršala pl. Hindenburga.

Naš osredotočen ogenj je prisilil Russe, da so zopet izpraznili kraj Plakenen na severnem bregu Misse.

Vojna skupina generalfeldmaršala princa Leopolda Bavorskega.

Položaj neizpremenjen.

Vojna skupina generala pl. Linsingena.

Napad zahodno od Čartorijska je dosegel vzhodni rob višin Komarov vzhodno od Podgačice. Dosežene postojanke smo držali nasproti ponovnim ljutim ruskim nočnim napadom. Ujetih je približno 150 Rusov 11 različnih polkov.

Najvišje vojno vodstvo.

PRESTOLONASLEDNIK PRI PUHALOVI ARMADI.

Dunaj, 30. oktobra. (Kor. ur.) Dne 23. t. m. je obiskal prestolonaslednik armado fcm. Puhalo.

RUSKO URADNO POROČILO.

Petrograd, 29. oktobra. Na celi bojni črti nobenih bistvenih izprememb. Na levem bregu Stira blizu vasi Kostiučnovka (7 km zahodno od Rafalovke) je sovražnik napadel, a je bil odbit. Zahodno od Čartorijska ljuti spopadi pri vaseh Huta-Lisovka in Rudka, ki so se končali z bajonetnim bojem. Ti boji splošnega poloniso izgubili.

POVELJNIKI RUSKIH TRDNJAV PRED VOJNIM SODIŠČEM.

Kodanj. Pred vojnim sodiščem se morajo zagovarjati vsi poveljniki, ki so se udali s svojimi trdnjavami.

RUSI IZGUBILI 64 TRGOVSKIH LADIJ.

Kodanj. Iz Petrograda: Od začetka vojske so izgubili Rusi 64 trgovskih ladij, ki obsegajo 224.000 ton. Osem med njimi so jih potopili nemški podmorski čoln.

RAZGOVOR Z GOREMYKINOM. NEKAJ MILIJONOV NOVIH VOJAKOV.

Berlin, 30. oktobra. Petrogradski dopisnik »Peti Parisien« je imel razgovor z ministrskim predsednikom Goremykinom. Ta je povdarjal, da je za Rusijo edina težava oboroževanje, toda to vprašanje bo rešeno v najkrajšem času. Ruska sredstva se množe vsak dan, vežbajo se novi vojniki in skoro pride na bojišče nekaj milijonov novih vojakov.

V notranji politiki pa se Rusija med vojno peča samo z vojno. Tudi politične stranke so take misli, da naj se političen boj odloži do konca vojne.

Boji na zahodu.

Nemško uradno poročilo.

Berolin, 30. oktobra. Veliki glavni stan: Nobenih posebnih dogodkov. Vrhovno vojno vodstvo.

Berlin, 31. oktobra. (Kor. ur.) Wolff poroča iz velikega glavnega stana:

Bavarske čete so se polastile severovzhodno od Neuville francoske postojanke v obsegu 1100 metrov, ujele so približno 200 sovražnikov, zaplenile 4 strojne puške in 3 metelce min. Zvečer je bil odbit en sovražen protinapad.

V Champagni smo izgubili nek daleč naprej štrleči kos jarka severno od Le Mesnila ponoči od 29. na 30. oktobra po presilnem napadu proti tam stoječim stotnjakom.

Pri Tahure so napadle popoldne naše čete. Vzele so z naskokom butte de Tahure (višino 192 severozahodno od kraja). Boj je trajal celo noč. Ujetih je bilo 21 francoskih častnikov (med njimi dva bataljonska poveljnika) in 1215 mož.

Vrhovno vojno vodstvo.

Angleži izgubili 493.294 mož.

London. Po nekem uradnem poročilu so izgubili Angleži dozdaj 493.294 mož, in sicer 101.652 mrtvih, 317.456 ranjencev in 74.177 jih pogrešajo.

Novo francosko ministrstvo.

Pariz, 29. oktobra. (Kor. ur.) »Agence Havas«: Uradno se razglša: Ministrstvo se je sestavilo tako-le: Briand, predsedstvo in zunanje zadeve; Freycinet, Bourgeois, Combes, Guesde in Denis Cochon so imenovani za državne ministre brez portfelja; Viviani, pravosodje in narodno gospodarstvo; general Gallien, vojska; kontradmiral Lacaze, mornarica; Malvy, notranje stvari; Ribot, finance; Meline, poljedelstvo; Sembal, javna dela; Clementel, trgovina; Doumergue, kolonije; Painleve, pouk in iznajdbe, ki tičejo deželno brambo. Novi delovski minister in državni podtajniki bodo imenovani zvečer. Dosedanji veleposlanik v zunanjem ministrstvu Jules Cambon je imenovan za generalnega tajnika zunanjega ministrstva.

Pariz, 30. oktobra. »Agence Havas« poroča: Metin prevzame delavsko ministrstvo. Dosedanji štirje državni vojni podtajniki ostanejo. Nail postane podtajnik mornarice, Dalimier ohrani lepe umetnosti. Podtajniki notranjega in zunanjega ministrstva odpadejo.

Nova francoska vlada.

Pariz, 31. oktobra. (Kor. ur.) »Agence Havas« poroča: Listi izvajajo z ozirom na novo vlado, naj bi vsi ministri složno delovali. Podpirati hočejo novo vlado, če bo, kar želi Francija, pripravila vse za zmago in za dobrobit domovine. Novo ministrstvo razpolaga z vsem, kar je potrebno, da se umiri dežela, da se opogumijo zavezniki in da se vznemirja sovražnik.

Joffre v Londonu.

London, 31. oktobra. (Kor. ur.) Radi važnega razgovora z Joffreom je bil odgođen ministrski svet. Joffre je konferiral s Kitchenerjem.

Angleški kralj ponesrečil.

London, 29. oktobra. Reuter poroča: Dne 28. oktobra je ogledaval angleški kralj na konju čete nekega zbora prve armade. Ker so klicali vojaki navdušeno kralju hurra in vihteli čepice, se je konj splasil in je kralja vrgel s konja. Častniki so prenesli kralja v avtomobil. Kralj si je pretresel možgane. Poškodovan je resno.

Velika povodenj na Francoskem.

Pariz, 31. oktobra. (K. u.) »Petit Parisien« poroča iz Perpignana: Povodenj je napravila velikansko škodo. V Perpignanu so vse kleti pod vodo. Na pomoč so poklicali vojaštvo. Podrlo se je več mostov. Škode več milijonov.

Razna poročila.

Japonska ne sklene posebnega miru.

Amsterdam, 30. oktobra. Reuter poroča uradno: Japonski veleposlanik v Londonu je podpisal 19. tem. pogodbo, s katero se pridruži Japonska sporazumu, da ne sklene sama posebnega miru.

Japonci in Kitajci.

London. (Kor. ur.) Reuter poroča iz Pekina: Japonska je prijateljsko svetovala kitajski vladi, naj odgodi priprave za obnovitev monarhije, ker lahko izbruhnejo nemiri, ki bi lahko ogrozili mir na Vzhodu in koristil v vojsko zapletenih evropskih velesil.

Rekvizicija žita in sočivja na Ogrskem.

Budimpešta, 30. oktobra. (Kor. urad.) Uradni list poroča včeraj napovedano vladno naredbo o rekviziciji vseh zalog žita in

sočivja, katere niso bile prostovoljno ponudene vojniškim delniški družbi. Od 25. decembra dalje se te zaloge ne bodo več prevzemale po maksimalnih cenah, ampak za 4 K nižje.

Egipt ogrožen.

Rotterdam. »Central News« poroča z dovoljenjem cenzure iz Kaira: Vlada je dovolila angleškemu prebivalcem Egipta, da smejo med vojsko zapustiti Egipt.

Kako je na Krasu.

(Izvirno poročilo »Slovenca«.)

oktobra 1915.

Zdi se, da je nehala tretja bitka ob Soči in na dobrdopski planoti. Že včeraj ni bilo več takega streljanja, kakor prejšnje dni. Ta bitka se je končala za Italijane kakor vse prejšnje — vsi njih srditi napadi so bili krvavo odbiti in na bojišču so pustili Italijani veliko število mrtvecev in ranjencev, ali so deloma prišli (poslednji) v naše roke. — Sedaj le tu in tam pade kak strel, zato da vemo, da je še vojska.

Mi na Krasu in ob bojni črti smo vedeli že par dni pred bitko, kaj se pripravljalo. Laški letalci so nas vsak dan obiskovali in poizvedovali o naših postojankah, o gibanju našega vojaštva in o naših rezervah.

Noč in dan nam je sovražna artiljerija pošiljala granate, šrapnele, dinamitne patrone in drugo razstreljivo in nam s tem dala razumeti, kaj smemo pričakovati v par dnevih. Ta laška priprava pa je naše vrste še bolj strnila. Mi smo bili svoje stvari gotovi, kajti poznamo laško srdito napadanje, a poznamo tudi naše pozicije in naše po večini slovanske fante in može, ki liki jastreb na svojo žrtev preže na plen. — Po laškem artiljerijskem obstreljevanju kraškega kamenja je prišla na vrsto laška pehota. Naši fantje so — kakor navačno — mirovali do zadnjega trenutka. Ko so pa Kalabreži začeli upiti »Eviva Savoia« in »Avanti!« in so se pririli skoraj do naših ograj, tedaj je začela šele naša muzika iz vseh kalibrov peti, rjoveti, tuliti in žvižgati. Lahki so padali po taktu našega streljanja. Rjovenje je bilo strahovito, obupno. Klicanje laških ranjencev je bilo grozno. Lahki so obviseli na žični ograji. Eni so pustili naše noge, drugi roke, kos mesa, obleke itd.

A Lahe to naše početje ni niti iznenadilo in Cadorna je hotel še več žrtev italijanskih vojakov. Ukazal je drug, tretji, četrti napad. Obupno so Italijani »šturmali« in »šturmali«, dokler se sami sebe niso končali. Ko je bilo laških mrtvih trupel nekaj tisočev, še več pa ranjencev, in ko je Cadorna videl, da so se mu vrste njegovih vojakov zelo skrčile, je ustavil laško butanje z glavo ob zid in je spet za eno skušnjo in še hujši blamažo bogatejši.

Naši fantje in može so se spet enkrat pokazali kot najboljši čuvaji svoje svete zemlje proti italijanskemu uzurpatorju, ki nam je hotel in nam hoče tako lepo deželo Gorisko uzurpirati in podjarmiti. Res je marsikdo tudi od naših padel in prelil svojo kri za ljubljeno domovino in za presvitlega cesarja, a ta nedolžno prelita kri vpije in bo upila po groznem maščevanju nad Italijani. Slovenec prelija svojo kri za svojo domovino, za slovensko zemljo, a izdajalski sovražnik naj ve, da preko slovenskih krajev s krvjo namočene slovenske zemlje ne bo in ne bo mogel. To mu danes slovesno prisegamo. Sto in stotisoči Italijani bodo pokončani, predno se bo kaj takega zgodilo. Slovenci nočemo italijanske usilovitosti in njih gospodstva. Mi smo in ostanemo zvesti Avstriji in zvesti sinovi našega presvitlega cesarja Franca Jožefa I. — Emanuela nočemo! — Roke proč, Italijani, od naše lepe slovenske zemlje. Kaj iščete tukaj? Mi nočemo nič vašega, zato pustite tudi vi naše na miru!

Sicer pa oni laški izdajalski vodilni krogi, ki so to za Italijo nesrečno vojsko zakrivali, bodo dajali težak odgovor pred lastnim ljudstvom, ki mora sedaj molče pod orožje. Italija ima sama v sebi mnogo nevarnega človeškega materijala, katerega žrtev je bil tudi ranjki italijanski kralj Umberto. Pazijo naj italijanski vodilni krogi, da se prej ali slej ne obrne tudi proti njim izprijen italijanski človeški materijal.

Tretja bitka ob Soči in na dobrdopski planoti se danes smatra za končano. Lahki niso nič dosegli kakor le to, da so spravili veliko tisočev mladih italijanskih mož in mladeničev v prezgodnji grob. Mi pa smo ostali tam, kjer smo bili, in nas od tu ne poženje ne Cadorna in še tako številna njegova vojska, kajti z nami je Bog in pravica! Laž, izdajalstvo in krivica pa morajo biti kaznovani.

Dnevne novice.

+ Cesar odlikoval štajerskega namestnika. Cesar je podelil štajerskemu namestniku grofu Clary častni znak prve vrste Rdečega križa z vojno dekoracijo.

+ Ministrski svet je zboroval dne 29. t. m. štiri in pol ure. Grof Stürgkh je po-

ročal o svoji dopoldanski avdijenci pri cesarju.

+ Razveseljivi pojavi. Tržaška »Edinost« poroča: Dne 6. septembra se je vršila v Pragi seja »Nemško-avstrijskega železniškega društva za sušetske dežele«. Seje so se udeležila predstojništva krajnih skupin iz Češke in Moravske. V razpravi je bila tudi znana jezikovna naredba železniškega ministrstva. In ravno pri tej — recimo — kočljivi točki so se pokazali nemški uradniki (kakor konstatuje »Časopis češkega železniškega uradništva«) zelo objektivne in spravljive. Storili so sklepe, ki pričajo o resnični objektivnosti: ponudili so roko v spravo! Seveda pozdravlja rečeno češko glasilo ta pojav z zadovoljenjem in se nadeja, da razmere med nemškimi in češkimi kolegi postanejo priske.

+ Vojno posojilo in varščine. Finančno ministrstvo je dovolilo, da se sme hranilne knjižice, ki so državi zastavljene kot poslovne kavcije, kot varščine za državne davščine in pristojbine, porabiti za podpis tretjega vojnega posojila. Namesto hranilnih knjižic je treba nato založiti državne zadolžnice tretjega vojnega posojila.

Pri Zadrugi zvezi v Ljubljani so podpisali III. vojno posojilo sledeči: 3000 kron A. Zaman, Polica; po 2000 K: Golmajer J., I. Strnad, Gradec, J. Pogačnik, Fr. P.; po 1000 K: Marija Beligoi, Rakitnica pri Dolenji vasi, J. Wieser, Borovlje, I. Zupan; po 700 K: J. Škof, kr. šol. svet Šmartno pri Litiji; po 600 K: Kl. Kugler, Dravberg, Ploj A., Rozman; po 500 K: F. Zulehner, Šmihel, I. Šifrer; J. Jerman, M. Pogačnik, Predtrg; po 400: I. Štrbelj, J. Pristov, Fr. Rotar; po 300 K: I. F., J. Breg, Vurnberg; po 200 K: A. Polak, I. Windischer, J. Selnikar, Gomilšek, M. Kodelj, M. Rotar, Podboršt, F. Rotar, M. Jezek, Z. Rozman, Št. Ilj, M. Rozman 2200 kron; po 100 K: F. Podlipnik, E. Rakovec, A. Kranjc, I. Sečnik, J. Sečnik, P. Sečnik, M. Sečnik, I. Setnikar, F. Petrovičič, A. Rašelj, F. Postrak, I. Kraner, Grajenščak, I. Virant, A. Golob, Moravče: A. Cerar 300 K, A. Uštar 200 K, I. Konjar 200 K, I. Rožič 1000 K, U. Bizjan 600 K, I. Mihelčič 500 K, A. Velkavrh 200 K. Zagradec: Perko I. 300 K, Hrovat I. 700 K, A. Lekan 400 K, I. Berlan 200 K, M. Berlan 200 K, A. Berlan 100 K, D. Sever 200 kron, A. Košak 800 K. Trebnje: I. Prosenik 1000 K, A. Potokar 400 K, F. Paulin 300 K, J. Kraucer 400 K, F. Golf 200 K, Hofer U. 2000 K, R. O. 2000 K, M. Stular 500 K, I. Nadrih 500 K. Golica: J. Berlic 1000 K, J. Medja 400 K, J. Medja 200 kron, I. Štrukelj 400 K. Cirkuš: M. Hribar 1000 K, Fr. Hribar 200 K, A. Hribar 200 K, M. Mežgan 400 K, P. Pirnat 200 K, žup. Št. Peter 1200 K, Singer F. 1000 K, Abram M. 3500 K, A. Šabec 500 K, Oražem 500 K.

+ Pod orožje odriniti morajo prebrani črnovojniki letnikov 1873 do 1877, dalje letniki 1891, 1895 in 1896 in pri dodatnih prebiranjih do 16. novembra 1915 potrjeni v letih 1875, 1876, 1877, 1891 in 1895 rojeni črnovojniki avstrijskega in ogrskega državljanstva dne 16. novembra 1915.

+ Dolžnost oddaje sočivja. Z ministrsko odredbo dne 21. septembra 1915 so, kakor znano, producenti dolžni, da morajo vojnemu žitnemu prometnemu zavodu odstopiti tri četrtine letošnjega pridelka sočivja. Na predlog c. kr. deželne vlade za Kranjsko je c. kr. notranje ministrstvo pozvalo vojniškim prometnim zavodom, naj se nič ne vzame do daljine uredbe tistim producentom sočivja, ki ga nimajo več, kolikor ga potrebujejo. Šele ko bodo zaloge popisane, se izdado nadaljnje odredbe.

Dr. Janko Šavnik umrl. V Stari Pazovi na Hrvaškem je umrl za ranami iz srbskega bojišča tržaški odvetnik nadporočnik dr. Janko Šavnik. Pokojnik, plemenit mlad mož je bil doma iz znane veleugledne družine lekarnarja Šavnika v Kranju. Družini in sorodnikom naše iskreno sožalje — večni mir in plačilo pokojni duši.

Vojni tiskovni stan na izletu v Bosni. Iz Sarajeva poročajo: Semkaj je dospel oddelek vojnih dopisnikov pod vodstvom majorja Roulanta in nadporočnika Oppenheima, da si ogleda posamezne dele fronte na meji Bosne in Hercegovine.

— Strojni inženirji za državne železnice. C. kr. železniško ministrstvo namestila sprejeti za celo območje uprave državnih železnic več strojnih inženirjev kot strojne asistente z letno plačo 1600 kron. Prosilci morajo biti takoj na razpolago, to je biti morajo vojaščine prosti ter morajo v vsakem oziru, posebno tudi glede telesne sposobnosti in znanja službenega jezika tozadevnim predpisom popolnoma odgovarjati. Prošnje za sprejem, opremljene s posebnimi prilogi, kakor skušenjska spričevala, rojstni in domovinski list, naj se vlagajo pri c. kr. ravnateljstvu državnih železnic v Trstu, ekspozitura v Ljubljani. V Ljubljani, dne 26. oktobra 1915.

— Vojni kurat dr. Izidor Cankar je prestavljen na Dunaj; na njegovo mesto v Gradec pa je prišel č. g. Fr. Hitti, kaplan na Jesenicah.

— Kranjska industrijska družba je na svojem obnem zboru dne 24. oktobra sklenila, da se za leto 1914/1915 izplača dividenda 10 K. Družba je morala radi vojnih razmer deloma ustaviti, deloma omejiti nekaj svojih podjetij, na drugi strani je pa imela veliko vojnih naročil, tako da je zaključila poslovno leto z enakim uspehom kakor lani.

— V Gradec v rezervno bolnišnico so prišli: Jožef Kunc iz Logatca; Pavel Zajc iz Nove Oselice; Janez Cirgoj z Glasnice na Koroškem; Anton Košnek s Kokrice pri Kranju; Anton Kremžar iz Šmartna pri Litiji; rekonvalescenti Franc Senica s Toplice na Dolenjskem; Janez Svetina z Bleda; Anton Verbič s Senčurja na Gorenjskem; Janez Sila iz Sežane, Jakob Flajnik z Drenovca pri Vinici. Notranje bolezni in revmatizem.

— Umrla je v Zagorju ob Savi prodajalka tamošnje Ljudske gospodarske zadruge gđc. Alojzija Klembas.

Gos za 45 kron v Zagrebu. Neka kmetica iz Novih Čiča na Hrvaškem je prinesla na zadnji sejem tri debele goske, ter je eno, ki je tehtala 9 in pol kg, prodala za 45 K, drugo za 35 K in tretjo za 30 K.

— Iz ruskega ujetništva so se oglasili našemu uredništvu sledeči fantje in može iz Vipavskega: Božič Anton, Gradišče 71; Trošt Franc, Podraga 15; Janez Bratovž, Poreče 16, Št. Vid; Raspor Ludvik, Vrhpolje; Ivan Bajec, Lozice 59 pri Vipavi; Ivan Rodman, Vipava 210; Mislej Alojzij, Lozice 14; Julij Ferjančič, Slap 17; Franc Ferjančič, Gradišče 11; Bajec Franc, Vrhpolje 36; Josip Raspor, Vrhpolje 46; Anton Skupek, Lozice 50. Vsi navedeni so bili ujeti v Galiciji dne 12. in 13. septembra. Njih naslov je še neznan, ker so še na potu.

— Živinski semenj v Mengšu prepovedan. Ker se je v okolici Mengša pojavila kuga slinovka, je prepovedan živinski sej (za vse vrste živali) v Mengšu dne 6. novembra t. l.

— SNEG je naletaval zadnje tri dni po Gorenjskem po hribih in v ravnini. Vrhovi so pobeljeni.

Odpuščen je iz občinske službe v Trstu na podlagi službene pragmatike Angelj Scocchi, občinski docent, sedaj neznanega bivališča, ker se na magistratni poziv, naj do 10. avgusta 1915 zopet nastopi službo in opraviči svojo odsotnost, ni odzval. Angelj Scocchi je tudi eden tistih eks-župana Valeria ljubljencev, ki so pod staro občinsko upravo uživali potuho za svojo protiaustrijsko in protidinastično propagando. Pa Valerio je — glej čudo — še menda vedno na prostem! Radi bi vedeli, če je prišel sploh kdaj v preiskavo.

— Smrt slovenskih junakov. Na italijanskem bojišču so padli četovodja Franc Žinko in poddesetnik Franc Jakopič, oba doma s Štajerskega in Mirko Kovačič, učitelj v Selnici ob Dravi. Bil je narednik pri zdravstvenem oddelku. Krogla ga je zadela v sence.

Ljubljanske novice.

Ij Zadušna sv. maša. Kuratorij za ustanovo veteranskih ubogih in vojaških invalidov ima na Vernih duš dan, t. j. v torek dne 2. novembra t. l. ob 10. uri dopoldne za umrle dobrotnike, častne, podporne in redne člane v šentjakovski cerkvi zadušno sv. mašo.

Ij Umrlj so v Ljubljani: Franc Bukovnik, Kongresni trg 5; Neža Gottes, Prečna ulica 4; Meta Kvas, mrtvašnica.

Ij Umrlj so v Ljubljani: Karel Meini, Peter Gurica, pešca. — Alfred Rischka, domobranski pešec. — Matej Košir, kajžar, 55 let. — Franc Mohar, dninar, 55 let. — Slava Medved, hči poštnega služga, 8 mesecev. — Jakob Smuk, krojač, 30 let. — Otilija Požar, hči knjigoveza, 5 tednov. — Albert Partelli, deželni strelcec. — Martin Dobravec, hiralet, 70 let.

„Kino Central“

v Deželnem gledališču.

Od sobote 30. okt. do poned. 1. nov.

„Minar in njegova hči.“

Izredno zanimiv film tudi za vsakega ki je igro „Minar in njegova hči“ že kdaj videl.

Slavna igralka Henny Porten igra glavno vlogo nesrečne Marice!

Prvikrat v Ljubljani samov Kino Central.

V rokah smrti.

Velika drama, polna pretresujočih prizorov.

Slika njegove matere.

Drama.

Poleg tega še več drugih točk.